ΚΕΙΜΕΝΟ ΒΙΒΛΙΟ 3. ΚΕΦ. 74.1. - ΝΙΚΗ ΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ	ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ	ΣΥΝΤΑΞΗ
74.1. ***Διαλιπούσης*** δ᾽ ἡμέρας μάχη αὖθις **γίγνεται** καὶ **νικᾷ** ὁ δῆμος χωρίων τε ἰσχύι καὶ πλήθει ***προύχων***¨ αἵ τε γυναῖκες αὐτοῖς τολμηρῶς **ξυνεπελάβοντο** ***βάλλουσαι*** ἀπὸ τῶν οἰκιῶν τῷ κεράμῳ καὶ παρὰ φύσιν ***ὑπομένουσαι*** τὸν θόρυβον.	**74.1.** Κι αφού πέρασε μια ημέρα γίνεται πάλι μάχη και νικούν οι δημοκρατικοί και εξαιτίας της ισχύος των θέσεων τους και επειδή είχαν αριθμητική υπεροχή¨ εξάλλου και οι γυναίκες τούς υποστήριζαν ενεργά με τόλμη χτυπώντας από τα σπίτια με κεραμίδια και υπομένοντας την ταραχή αντίθετα προς τη φύση τους.	**Κ.Π. = Διαλιπούσης δ᾽ ἡμέρας μάχη αὖθις γίγνεται** **γίγνεται** = ρήμα μάχη = υπκ. ρ. αὖθις = επίρρ. πρσδ. χρόνου ***Διαλιπούσης*** = χρονική μτχ., γενική απόλυτη ἡμέρας = υπκ. μτχ. Διαλιπούσης **Κ.Π. = καὶ νικᾷ ὁ δῆμος χωρίων τε ἰσχύι καὶ πλήθει προύχων** **νικᾷ** = ρήμα ὁ δῆμος = υπκ. ρήματος τε ἰσχύι = δοτ. αιτίας χωρίων = γεν υποκ. στο τε ἰσχύι ***προύχων*** = αιτιολογική μτχ. συνημμένη στο υπκ. ρ. ὁ δῆμος = υπκ. μτχ. προύχων πλήθει = δοτ. αναφοράς στο προύχων **Κ.Π. = αἵ τε γυναῖκες αὐτοῖς τολμηρῶς ξυνεπελάβοντο βάλλουσαι ἀπὸ τῶν οἰκιῶν τῷ κεράμῳ καὶ παρὰ φύσιν ὑπομένουσαι τὸν θόρυβον.** **Ξυνεπελάβοντο** = ρήμα αἵ τε γυναῖκες = υπκ. ρ. αὐτοῖς = αντ. ρ. τολμηρῶς = επίρρ. πρσδ. τόπου ***βάλλουσαι*** = τροπική μτχ. συνημμένη στο υπκ. ρ. αἵ τε γυναῖκες = υπκ. μτχ. βάλλουσαι ἀπὸ τῶν οἰκιῶν = εμπρθ. πρσδ. κίνησης από τόπο τῷ κεράμῳ = δοτ. οργάνου ***ὑπομένουσαι*** = τροπική μτχ. συνημμένη στο υπκ. ρ. αἵ τε γυναῖκες = υπκ. μτχ. ὑπομένουσαι τὸν θόρυβον = αντ. μτχ. ὑπομένουσαι παρὰ φύσιν = εμπρθ. πρσδ. της εναντίωσης

ΠΡΑΓΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ

1. «Διαλιπούσης δ᾽ ἡμέρας»: Ο Θουκυδίδης φαίνεται να λέει ότι η μάχη έγινε μια μέρα μετά από τις αψιμαχίες που αναφέρθηκαν στην προηγούμενη ενότητα. Όμως δεν είναι λογικό να πέρασε μόνο μια μέρα, γιατί είναι προφανές πως θα χρειάστηκε κάποιος χρόνος, ώσπου να συγκεντρωθούν οι δούλοι και να έρθουν οι μισθοφόροι από την ηπειρωτική Ελλάδα.

2. «νικᾷ ὁ δῆμος...τολμηρῶς ξυνεπελάβοντο»: Στη μάχη που ξέσπασε νίκησαν αυτή τη φορά οι δημοκρατικοί. Ο Θουκυδίδης αναφέρει τους τρεις λόγους που τους έδωσαν τη νίκη:

Α. Οι δημοκρατικοί είχαν καταλάβει τις πιο ισχυρές θέσεις και τις πιο κατάλληλες για διεξαγωγή πολέμου.

Β. Οι δημοκρατικοί είχαν αριθμητική υπεροχή, η οποία οφειλόταν τόσο στο ότι ήταν περισσότεροι από τους ολιγαρχικούς, όσο και στο ότι είχαν συμπράξει μαζί τους οι περισσότεροι δούλοι.

Γ. Οι γυναίκες, οι οποίες θεωρούνται άμαχος πληθυσμός, στη συγκεκριμένη περίπτωση πολέμησαν γενναία, προσφέροντας σημαντική βοήθεια στους αγωνιζόμενους δημοκρατικούς.

3. **«αἵ τε γυναῖκες...τόν θόρυβον»:** Βλέπουμε ότι ο Θουκυδίδης προβάλλει ιδιαίτερα τον ενεργό ρόλο των γυναικών στις συγκρούσεις, καθώς και την ψυχραιμία και την τόλμη που αυτές επέδειξαν. Αυτή η έμφαση δίνεται επειδή οι γυναίκες κατά κανόνα θορυβούνται και δεν υπομένουν συνήθως εύκολα τους πολεμικούς κινδύνους. Επίσης, όταν απειλούνται τα αγαπημένα τους πρόσωπα ή όπως συμβαίνει εδώ στην πατρίδα τους, δείχνουν τόλμη που υπερβαίνει τη γυναικεία τους φύση.

4. Ποια εκφραστικά - αφηγηματικά μέσα χρησιμοποιεί ο ιστορικός για να καταγράψει τον ιδιαίτερο ρόλο των γυναικών στη νίκη των δημοκρατικών.: (τον επιρρηματικό προσδιορισμό **τολμηρῶς**, την εικόνα των γυναικών, τις δύο μετοχές (**βάλλουσαι, ὑπομένουσαι**) σε χρόνο ενεστώτα).

5. Ο Θουκυδίδης αναφερόμενος στη στάση των γυναικών γράφει (74.1): καὶ παρὰ φύσιν ὑπομένουσαι τὸν θόρυβον. Πώς ερμηνεύετε την έκφραση παρὰ φύσιν;: Ιδιαίτερη προβολή από το Θουκυδίδη του ενεργού ρόλου των γυναικών στις συγκρούσεις, καθώς και της ψυχραιμίας και της τόλμης που αυτές επέδειξαν. Οι γυναίκες θορυβούνται και δεν υπομένουν συνήθως εύκολα τους πολεμικούς κινδύνους. Έχουν δηλαδή αντοχή αμυντική και όχι ορμή επιθετική. Εντούτοις, όταν απειλούνται τα αγαπημένα τους πρόσωπα ή, όπως συμβαίνει εδώ, η πατρίδα τους, δείχνουν τόλμη που υπερβαίνει τη γυναικεία τους φύση. Με την έκφραση παρὰ φύσιν (σε αντίθεση προς τη γυναικεία φύση), ο ιστορικός θέλει να τονίσει πως στις κρίσιμες εκείνες στιγμές συμμετείχαν ενεργά ακόμη κι οι γυναίκες, οι οποίες εκ φύσεως απέχουν συνήθως από τις πράξεις πολέμου. Ενώ, όμως, οι γυναίκες απεχθάνονται τις αιματοχυσίες, τις δολοφονίες και τις βιαιότητες που χαρακτηρίζουν τις πολεμικές συγκρούσεις, όταν θεωρήσουν πως κινδυνεύει κάτι ιερό για εκείνες, όπως είναι η πατρίδα κι η οικογένειά τους, τότε ξεπερνούν τους ηθικούς δισταγμούς και τις ευαισθησίες τους, και συμμετέχουν με θάρρος στις συγκρούσεις.